

El jull

(llegir Mateu 13, 24-30)

Un home sembrà bona llavor al seu camp. Mentre dormia, el seu enemic sembrà jull en mig del blat. L'home els deixà créixer junts. I el dia de la sega recollí el jull i el cremà, i el blat l'emmagatzemà en son graner.

1. El **sembrador** és Déu.

Està sempre a la teva vora i et mira amb afecte.

2. La **bona llavor** -el blat- són els desitjos de santedat.

Intenta fer el be i viuràs content.

3. La **son** és el cansament.

"Ajudaré després, demà, no pas ara.

Que ho faci un altre; no vull".

Jesús, que no et faci esperar.

4. L'**enemic** és el dimoni.

Sembra **jull**: egoisme, mandra, mentides.

Aparta, Senyor, de mi, el que m'aparta de Tu.

5. ¿Què vol dir Jesús amb aquesta paràbola?

Que tinguis **paciència**, la ciència de la pau.

El be i el mal estan barrejats, dins teu i al món.

Les coses no són blanques o negres, sí o no, tot o res.

Les coses costen. La gent no es dolenta, intenta ser bona.

6. *Jesús, que compti amb el temps.*

Que estimi als altres como són, ajudant-los.

Ningú és perfecte. Jo tampoc. Que sàpiga perdonar.

I que faci el be en mig del mal.

Fes el be malgrat existeixi el mal